Lieta Nr. A 42455405
(A108-08/20)

S P R I E D U M S
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2008.gada 27.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese B.Lietiņa

piedaloties:
atbildētāja – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pilnvarotajam pārstāvim – Jānim Līpenītim,

atklātā tiesas sēdē 2008.gada 7. maijā Antonijas ielā 6, Rīgā, izskatīja administratīvo lietu sabiedrības ar ierobežotu atbildību „COGITO" pieteikumā par Valsts ieņēmumu dienesta 2005.gada 14.oktobra lēmuma Nr.15.9-/27815 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvajā rajona tiesā 2005.gada 15.novembrī saņemts sabiedrības ar ierobežotu atbildību „COGITO" (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – atbildētājs) 2005.gada 14.oktobra lēmuma Nr.15.9-/27815 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu.

[2] Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2005.gada 16.novembra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta Nr. A42455405.

[3] Ar Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālā iestādes direktora A.Undzēna 2005.gada 30.augusta lēmumu Nr.4.3.1/35262 pieteicējs izslēgts no Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra.

Savukārt, ar Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora v.i. N.Jezdakovas 2005.gada 14.oktobra lēmumu Nr.15.9./27815 atstāts spēkā Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālās iestādes direktora A.Undzēna 2005.gada 30.augusta lēmums Nr.4.3.1/35262 par pieteicēja izslēgšanu no Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra.

[4] Nepiekrītot Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora v.i. N.Jezdakovas 2005.gada 14.oktobra lēmumam Nr.15.9./27815, pieteicējs iesniedzis pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteicējs Lēmumu uzskata par nepamatotu sekojošu motīvu dēļ.

[4.1] Pieteicējs norāda, ka atbildētājs ir nepamatoti lēmumā norādījis, ka par laika periodu no 2005.gada aprīļa līdz jūnijam uzrādītā iekšzemes darījuma vērtība ir mazāka salīdzinot ar citu uzņēmumu uzrādīto darījumu vērtību darījumos ar pieteicēju.

Vadoties no Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 5.punkta rakstveidā izdots administratīvais akts satur fakta konstatējumu. Savukārt minētā likuma panta 6.punkts nosaka, ka rakstveidā izdots administratīvais akts satur administratīvā akta pamatojumu, it sevišķi ietverot lietderības apsvērumus.

Atbildētājs Lēmumā nav norādījis pierādījumus, kas apstiprinātu, ka pieteicējs nav uzrādījis patieso informāciju par darījumu vērtību. Bez tam Lēmumā nav izvērtēti un ietverti nekādi lietderības apsvērumi.

[4.2] Saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta 8^{1}.daļas 2.punkta nosacījumiem Valsts ieņēmuma dienestam Ministru kabineta noteiktajā kārtībā ir tiesības izslēgt personu no apliekamo personu reģistra agrāk kā pēc gada no reģistrācijas brīža, ja:

1) notikusi attiecīgā uzņēmuma likvidācija vai reorganizācija;

2) apliekamā persona mēneša laikā pēc likuma noteiktā nodokļa deklarācijas iesniegšanas termiņa neiesniedz nodokļa deklarācijas vai nodokļu deklarācijās sniedz nepatiesu informāciju, vai pēc nodokļu administrācijas rakstveida pieprasījuma neiesniedz dokumentus nodokļu aprēķina pārbaudei.

Neviens no šiem priekšnosacījumiem nav piepildījies, jo pieteicējs ir sniedzis patiesu informāciju par savu darījumu vērtību, līdz ar to atbildējam nebija tiesības pieņemt Lēmumu par pieteicēja izslēgšanu no ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra.

[5] Administratīvajā rajona tiesā 2005.gada 28.novembrī saņemti atbildētāja rakstveida paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētājs pieteikumu neatzīst un uzskata par nepamatotu un noraidāmu. Atbildētāja viedoklis balstīts uz sekojošiem argumentiem.

[5.1] Atbildētājs paskaidro, ka saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta 8^{1}daļas 2.punktu Valsts ieņēmuma dienestam Ministru kabineta noteiktajā kārtībā ir tiesības izslēgt personu no apliekamo personu reģistra, ja apliekamā persona nodokļu deklarācijā sniedz nepatiesu informāciju.

Atbilstoši Ministru kabineta 2003.gada 9.septembra noteikumiem Nr.502 „Kārtība, kādā Valsts ieņēmumu dienests izslēdz personu no Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra" 6.punktam, ja apliekamā persona nodokļu deklarācijā ir sniegusi nepatiesu informāciju un šāda informācija tiek konstatēta Valsts ieņēmuma dienesta veiktajā nodokļu kontrolē (pārbaudē, revīzijā), personu izslēdz no apliekamo personu reģistra, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālās iestādes direktora lēmumu.

[5.2] Atbildētājs, izdodot administratīvo aktu, noskaidroja likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta 8.^{1}daļas 2.punktā iekļautās tiesību normas vārdisko saturu, piemērojot Administratīvā procesa likuma 17.panta pirmās daļas 1.punktā paredzēto tiesību normu gramatisko iztulkošanas metodi, un secināja, ka gadījumā, ja apliekamā persona nodokļu deklarācijā ir sniegusi nepatiesu informāciju un šāda informācija tiek konstatēta Valsts ieņēmumu dienesta veiktajā nodokļu kontrolē (pārbaudē, revīzijā), Valsts ieņēmumu dienestam rodas likumdevēja noteiktās tiesības izslēgt personu no ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra. No lietā esošiem materiāliem ir secināms, ka atbildētājs ir konstatējis, ka pieteicēja uzrādītā iekšzemē veikto darījumu vērtība par laika periodu no 2005.gada aprīļa līdz jūnijam, salīdzinot ar citu uzņēmumu uzrādīto darījumu vērtību darījumos ar sabiedrību ar ierobežotu atbildību „COGITO".

[5.3] Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālā iestāde 2005.gada 10.augustā pieteicējam nosūtīja vēstuli Nr.4.3.1/32301 ar uzaicinājumu ierasties Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālajā iestādē līdz 2005.gada 22.augustam, lai sniegtu paskaidrojumus, kā arī iesniegtu grāmatvedības dokumentus nodokļu aprēķina pārbaudei.

Pieteicējs atbildi uz minēto vēstuli nesniedza, kā arī neiesniedza Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās deklarētajiem darījumiem.

[6] Uz tiesas sēdi pieteicēja pārstāvis atkārtoti nav ieradies.

Atbildētāja pilnvarotais pārstāvis uz tiesas sēdi ir ieradies.

[6.1] Administratīvajā rajona tiesā 2008.gada 25.martā saņemts pieteicēja iesniegums, kurā pieteicējs norāda, ka uztur savu pieteikumu pilnā apmērā, bet ņemot vērā, ka pieteicēja pārstāvim nav iespējams ierasties uz tiesas sēdi, lūdz izskatīt lietu bez pieteicēja pārstāvja klātbūtnes.

Tiesa atzīst pieteicēja pārstāvja neierašanos par neattaisnojošu, par ko izdarīts ieraksts tiesas sēdes protokolā.

[6.2] Pārliecinājusies, ka lietas materiāli satur apliecinājumu tam, ka par tiesas sēdi likumā noteiktajā kārtībā pieteicējam ir ticis paziņots, ņemot vērā no pieteicēja saņemto rakstveida iesniegumu, kā arī uzklausījusi atbildētāja pilnvarotā pārstāvja viedokli, tiesa secina, ka nepastāv Administratīvā procesa likuma 268.pantā noteiktie pamati lietas izskatīšanas atlikšanai, un atzīt, ka lietu ir iespējams izskatīt bez pieteicēja pārstāvja klātbūtnes tiesas sēdē.

[6.3] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu neatzina un lūdza to noraidīt. Papildus Lēmumā un rakstveida paskaidrojumos norādītajiem apsvērumiem paskaidroja, ka atbildētājs ir darījis visu iespējamo, lai informāciju pārbaudītu. Taču pieteicējs ir ignorējis atbildētāja 2005.gada 10.augusta vēstuli un grāmatvedības dokumentus datu salīdzināšanai neiesniedza. Pieņemot lēmumu, vadījās pēc tās informācijas, kas bija viņa rīcībā, saskaņā ar kuru darījumu starpība, ko norāda pieteicējs un viņa darījumu partneri ir ļoti liela – Ls 184 850, tādēļ negodprātīgs nodokļu maksātājs no ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra ir izslēdzams.

Motīvu daļa

[7] Tiesa izvērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, noklausījusies atbildētāja pārstāvja paskaidrojumus, atzīst, ka *pieteikums ir noraidāms kā nepamatots*.

[8] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 103.pantu *administratīvā procesa tiesā būtība ir tiesas kontrole par iestādes izdotā administratīvā akta (...) tiesiskumu vai lietderības apsvērumiem rīcības brīvības ietvaros.*

Administratīvajā procesā tiesa noskaidro, vai administratīvais akts izdots, ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus, vai tas atbilst materiālo tiesību normām, vai administratīvā akta pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu.

Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām.

Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

[9] Tiesa konstatē šādus lietas apstākļus.

[9.1] Pieteicējs, ir reģistrēts Valsts ieņēmumu dienestā kā pievienotās vērtības nodokļa maksātājs.

[9.2] Ar Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālās iestādes Analīzes pārvaldes 2005.gada 10.augusta datu salīdzināšanas aktu Nr. 17 tika konstatētas neatbilstības pieteicēja pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās.

[9.3] Ar 2005.gada 10.augusta vēstuli Nr.4.3.1./32301 pieteicējs tika aicināts ierasties Valsts ieņēmumu dienestā informācijas sniegšanai par 2005.gada aprīļa un maija pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās deklarētajiem darījumiem, to korektumu un sagatavot grāmatvedības dokumentus tematiskās pārbaudes veikšanai.

Pieteicējs atbildi uz minēto vēstuli nav sniedzis, kā arī nav iesniedzis atbildētājam uzņēmuma grāmatvedības dokumentus nodokļu aprēķinu pārbaudei.

[9.4] Pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālās iestādes Analīzes pārvaldes 2005.gada 10.augusta datu salīdzināšanas aktu Nr. 17 ar Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālās iestādes direktora A.Undzēna 2005.gada 30.augusta lēmumu Nr.4.3.1/35262 nolemts pieteicēju izslēgt no Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra.

[9.6] Pieteicējs Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālās iestādes direktora A.Undzēna 2005.gada 30.augusta lēmumu Nr.4.3.1/35262 apstrīdēja un ar atbildētāja Lēmumu tas tika atstāts spēkā.

[10] Atbilstoši administratīvā procesa likuma 67.panta ceturtajai daļai, *iestāde administratīvo aktu pamato ar Satversmi, likumiem, Ministru kabineta noteikumiem (...), kā arī vispārējiem tiesību principiem. Pamatojumā norāda attiecīgā normatīvā akta pantu, tā daļu, punktu vai apakšpunktu.*

Atbildētājs Lēmumu pamatojis ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta 8^1daļas 2.punktu, Ministru kabineta 2003.gada 9.septembra noteikumiem Nr.502 „Kārtība, kādā Valsts ieņēmumu dienests izslēdz personu no Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra" 6.punktam, kā arī likuma „Par valsts ieņēmumu dienestu" 4.panta otro daļu *(lietas lapa 27-28).*

[10.1] Lietā nav strīda par to, ka Lēmuma pieņemšanā ir ievēroti administratīvā akta izdošanas formālie un procesuālie priekšnoteikumi, tai skaitā lietiskā un teritoriālā piekritība.

[10.2] Saskaņā ar likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta 8^1daļas 2.punktu *Valsts ieņēmuma dienestam Ministru kabineta noteiktajā kārtībā ir tiesības izslēgt personu no apliekamo personu reģistra, ja apliekamā persona nodokļu deklarācijā sniedz nepatiesu informāciju.*

Savukārt, atbilstoši Ministru kabineta 2003.gada 9.septembra noteikumiem Nr.502 „Kārtība, kādā Valsts ieņēmumu dienests izslēdz personu no Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra" 6.punktam, *ja apliekamā persona nodokļu deklarācijā ir sniegusi nepatiesu informāciju un šāda informācija tiek konstatēta Valsts ieņēmuma dienesta veiktajā nodokļu kontrolē (pārbaudē, revīzijā), personu izslēdz no apliekamo personu reģistra, pamatojoties uz Valsts ieņēmumu dienesta teritoriālās iestādes direktora lēmumu.*

Tiesa par nepamatotu atzīst pieteicēja argumentu, ka likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 3.panta 8^1daļas 2.punktā ietvertā norma nav attiecināma uz pieteicēju.

[10.2.1] Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālās iestāde, balstoties uz tās rīcībā esošo informāciju, konstatēja, ka par laika periodu no 2005.gada aprīļa līdz jūnijam uzrādītā iekšzemē veikto darījumu vērtība ir mazāka, salīdzinot ar citu uzņēmumu uzrādīto darījumu vērtību darījumos ar pieteicēju, kas apstiprināts ar datu salīdzināšanas aktu Nr.17 *(lietas lapa 24).*

[10.2.2] Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālā iestāde 2005.gada 10.augustā pieteicējam uz tās juridisko adresi Struktoru iela 7, Rīgā nosūtīja vēstuli Nr.4.3.1/32301 ar uzaicinājumu ierasties Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālā iestādē līdz 2005.gada 22.augustam, iesniegt grāmatvedības dokumentus nodokļu aprēķinu pārbaudei un sniegt informāciju par pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās deklarētiem darījumiem, to korektumu *(lietas lapa 23).*

[10.2.3] Ņemot vērā, ka pieteicējs līdz atbildētāja noteiktam termiņam Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālā iestādē nesniedza informāciju par pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās deklarētiem darījumiem un nenovērsa konstatētās nesakritības pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās, Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālās iestādes direktors A.Undzēns 2005.gada 30.augustā pieņēma lēmumu

Nr.4.3.1/35262 par pieteicēja izslēgšanu no ar pievienotās vērtības nodokli apliekamās personu reģistra *(lietas lapa 21-22).*

[10.3] Administratīvā procesa likuma 154.panta pirmā daļa noteic, ka *tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaidītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem.*

Izvērtējusi lietas materiālus, tiesa nerod lietā pierādījums pieteicēja paustajam argumentam, ka pieteicējs ir iesniedzis atbildētājam visu nepieciešamo informāciju par savu saimniecisko darbību.

[10.3.1] Lietas materiāli nesatur pieteicēja rakstveida paskaidrojumus, par sabiedrības saimniecisko darbību un pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās deklarētiem darījumiem, uz kura pastāvēšanu norādījis pieteicējs pieteikumā un, kas pieteicēja ieskatā sniedz atbildi uz atbildētāja reģionālās iestādes vēstuli un it kā pierādījumus atbildētāja konstatētās datu nesakritības pamatojumam.

Šādus pierādījumus no pieteicēja atbildētājs nav saņēmis.

Savukārt, pieteicējs nav iesniedzis lietā pierādījumus, kas objektīvi ļautu pārbaidīt pieteicēja pausto argumentu patiesumu, tai skaitā kaut vai attiecībā uz šādu pierādījumu nosūtīšanas faktu.

[10.3.2] Bez tam, pierādījumus, uz kuru pastāvēšanu pieteicējs ir norādījis, pieteicējs nav iesniedzis arī tiesai uz tiesas rakstveida pieprasījumu par papildus pierādījumu iesniegšanu *(lietas lapa 91).*

Ņemot vērā iepriekš minētos apstākļus [10.3.] tiesas ieskatā lietā ir pietiekošs pamats tiesai kritiski vērtēt pieteicēja argumentus par attiecīgo pierādījumu pastāvēšanu vispār. Līdz ar ko atzīstams, ka atbildētājs pamatoti ir konstatējis un atzinis, ka pieteicēja pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā norādītā informācija ir nepatiesa.

[11] Lietā nav strīda, ka Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālā iestāde veica pieteicēja pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā norādītās informācijas salīdzināšanas pārbaudi.

Lietā ir strīds par to, vai pieteicējs ar Lēmumu pamatoti ir izslēgts no Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra, vai Lēmums atbilst Administratīvā procesa likuma prasībām.

[12] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 18.panta 2.punkts nosaka *Valsts ieņēmumu dienesta pienākumu kontrolēt nodokļu (nodevu) aprēķināšanas un maksāšanas pareizību.*

Tādējādi tiesa atzīst, ka atbildētājam ar likumu ir noteikta kompetence veikt pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā norādītās informācijas salīdzināšanas pārbaudi.

[13] Izvērtējusi personas izslēgšanu no ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra regulējošās tiesību normas kopsakarā ar konkrētajā lietā konstatētajiem faktiskajiem apstākļiem, tiesa secina, ka saskaņā ar normatīvajos aktos noteikto kārtību atbildētājs bija tiesīgs izslēgt personu no ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra gadījumā, ja ir iestājušies konkrēti normatīvajos aktos paredzētie priekšnosacījumi, proti, apliekamā persona nodokļu deklarācijā ir sniegusi nepatiesu informāciju vai pēc nodokļu administrācijas rakstveida pieprasījuma nav iesniegusi dokumentus nodokļa aprēķinu pārbaudei.

[13.1] Pieteicējam tika veikta datu salīdzināšanas pārbaude un nosūtīta vēstule ar uzaicinājumu ierasties Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālā iestādē līdz 2005.gada 22.augustam, iesniegt grāmatvedības dokumentus nodokļu aprēķinu pārbaudei un sniegt informāciju par pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās deklarētiem darījumiem 2005.gada aprīlī un maijā, to korektumu.

Līdz ar minēto, tiesa konstatē, ka atbildētājs, veicot datu salīdzināšanas pārbaudi, ir vērtējis pieteicēja iesniegtās pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas, salīdzinot tajās norādīto informāciju ar pieteicēja darījumu partneru uzrādīto darījumu vērtību darījumos ar pieteicēju.

Konstatējot datu nesakritību, atbildētājs par šo faktu ir informējis pieteicēju, nosūtot vēstuli ar uzaicinājumu ierasties Valsts ieņēmumu dienesta Rīgas reģionālā iestādē, iesniegt grāmatvedības dokumentus nodokļu aprēķinu pārbaudei un sniegt informāciju par pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās deklarētiem darījumiem 2005.gada aprīlī un maijā, to korektumu.

[13.2] Pieteicējs, atbildētāja norādītajā termiņā nav iesniedzis grāmatvedības dokumentus nodokļu aprēķinu pārbaudei un nav sniedzis informāciju par pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās deklarētiem darījumiem 2005.gada aprīlī un maijā.

Tādējādi tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā ir izpildījušies abi normatīvajā aktā paredzētie priekšnoteikumi, lai personu varētu izslēgt no ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra, tādējādi atbildētājs pieteicēju no ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra ir izslēdzis likumīgi un pamatoti, attiecīgi par noraidāmu ir atzīstamu pieteicēja argumenti par pretējo.

[14] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 150.panta pirmajai daļai *iestādei jāpierāda tie apstākļi, uz kuriem tā atsaucas kā uz savu iebildumu pamatojumu.*

Savukārt, šī panta otrā daļa nosaka, ka *iestāde var atsaukties tikai uz tiem pamatojumiem, kuri minēti administratīvajā aktā.*

Tiesa konstatē, ka iestāde nav mainījusi savu pamatojumu un atsaukusies uz tiem pašiem apstākļiem, kas norādīti administratīvajā aktā, proti, ka konstatētas nesakritības pieteicēja iesniegtajās pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās, bet pieteicējs nav sniedzis nekādus paskaidrojumus par nesakritību iemesliem.

Atbildētājs ir ņēmis vērā un pārbaudījis viņa rīcībā esošo informāciju, kuru bija iesniedzis pats pieteicējs, tādējādi tiesai nav pamata uzskatīt, ka atbildētājs nepamatoti norādījis uz nesakritībām pievienotās vērtības nodokļu deklarācijās.

Tādējādi tiesa minēto pieteicēja argumentu noraida kā nepamatotu.

[15] Tiesa noraida pieteikumā ietverto pieteicēja argumentu, ka atbildētājs Lēmumā nav norādījis pierādījumus, kas apstiprinātu, ka pieteicējs nav uzrādījis patieso informāciju par darījumu vērtību, turklāt atbildētājs nav vērtējis un ietvēris Lēmumā lietderības apsvērumus.

[15.1] Administratīvā procesa likuma 67.panta trešā daļa nosaka, ka *administratīvā akta faktu konstatējuma daļā norāda pierādījumus, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumentus, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti.*

Tiesa konstatē, ka atbildētājs Lēmumā ir norādījis pierādījumus, uz kuriem pamatoti viņa secinājumi, kā arī argumentus, uz kuru pamata pieteicēja minētie argumenti tiek noraidīti.

Atbildētājs Lēmumā ir izvērtējis un ņēmis vērā visus viņa rīcībā esošos pierādījumus, konstatējot lietā būtiskus faktus, un attiecīgi atspoguļojot tos administratīvā akta pamatojumā.

[15.2] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 67.panta otrās daļas 6.punktam, rakstveidā izdotam administratīvajam aktam ir *jāsatur administratīvā akta pamatojumu, it sevišķi ietverot lietderības apsvērumus.*

[15.2.1] Atbilstoši Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta judikatūrā nostiprinātai atziņai: pamatojuma trūkums, skatot pieteikumu par administratīvā akta atcelšanu, var tikt uzskatīts gan par tik būtisku procesuālu pārkāpumu, ka tā dēļ administratīvais akts ir atceļams, gan par tādu pārkāpumu, kurš norādāms kā administratīvā akta trūkums, bet kurš pats par sevi nerada tādas tiesiskās sekas kā administratīvā akta atcelšana. Tas izvērtējams katrā konkrētajā gadījumā.

Par galvenajiem kritērijiem izmantojami divi apstākļi: 1) vai saprātīgs administratīvā akta adresāts no attiecīgā administratīvā akta pamatojuma varēja saprast, kāpēc attiecībā uz viņu izdots konkrētā satura administratīvais akts; 2) vai tiesa, pārbaudot attiecīgā administratīvā akta tiesiskumu, balstoties uz tā pamatojumu, var secināt, ka pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu (*skat. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 14.novembra spriedumu lietā Nr.SKA-432).*

Izvērtējusi Lēmumā ietverto pamatojumu kopsakarā ar konkrētās lietas materiāliem, tiesa nonāk pie atziņas, ka pamatojums, kas ietverts Lēmumā, ir atzīstams par tādu no kura saprātīgs administratīvā akta adresāts (pieteicējs) varēja saprast, kāpēc attiecībā uz viņu izdots konkrētā satura administratīvais akts, kā arī tiesa, pārbaudot attiecīgā administratīvā akta tiesiskumu, var secināt, ka pamatojums attaisno adresātam uzlikto pienākumu pietiekamu.

[15.2.2] Administratīvā procesa likuma 66.pants nosaka lietderības apsvērumu saturu, (nepieciešamība, lai sasniegtu tiesisku mērķi, piemērotība attiecīga mērķa sasniegšanai, vajadzība un atbilstība), bet likums nenosaka konkrētu veidu, kādā attiecīgie lietderības apsvērumi administratīvajā aktā ir atspoguļojami.

Tādējādi, lietderības apsvērumi var būt atsevišķi atrunāti administratīvajā aktā kā atsevišķa šā akta sastāvdaļa, bet tie var būt arī ielasāmi no administratīvā akta teksta kopumā, kā tas ir konstatējams konkrētajā gadījumā.

Fakts, ka šie apsvērumi nav īpaši izcelti vai speciāli atrunāti administratīvā akta tekstā nedod pamatu secinājumam, ka lietderības apsvērumi nav izdarīti vispār.

Izvērtējusi Lēmumu kā administratīvo aktu kopumā, tiesa nonāk pie atziņas, ka atbildētājs, lemjot par konkrētā satura administratīvo aktu, lietderības apsvērumus ir veicis, attiecīgi atzīstot administratīvo aktu par nepieciešamu leģitīma mērķa sasniegšanai, atzinis administratīvo aktu par piemērotu un vajadzīgu, tā kā konkrēto mērķi nav iespējams sasniegt ar citiem līdzekļiem, kā arī par atbilstīgu salīdzinājumā ar privātpersonas (pieteicēja) tiesību aizskārumu un sabiedrības interešu ieguvumu.

Ar leģitīmu mērķi konkrētajā gadījumā vienlīdz atzīstama pamatota valsts interese nodokļu administrēšanas procesa realizēšanā, kā arī saimnieciskajā darbībā iesaistīto subjektu paļaušanās uz to, ka konkrētais darījumu partneris, darījumiem ar kuru piemērojams pievienotās vērtības nodoklis, atbilst konkrētiem likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" noteiktajiem kritērijiem.

[16] Pastāvot iepriekš konstatējamiem tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem, ievērojot tiesas šajā spriedumā izklāstītos motīvus, tiesa atzīst, ka Valsts ieņēmumu dienesta 2005.gada 14.oktobra lēmums Nr.15.9-/27815 (Lēmums) ir tiesisks un pamatots, tādēļ atstājams negrozīts, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto un pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251.pantu, 289.-291.pantu Administratīvā rajona tiesa,

nosprieda:

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „COGITO" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2005.gada 14.oktobra lēmuma Nr.15.9-/27815 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2008.gada 27.maijā.

Tiesnese B.Lietiņa